

Η ΜΕΓΑΛΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΟΜΙΕΣ

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΝΤΙΣΡΑΕΛΙ, ΛΟΡΔΟΣ ΜΠΙΚΟΝΣΦΙΑΤ

Η καταγωγή του. Ο πατέρας του και ο πατέρας του. Τα πράτα του βήματα. Η φιλοσοφία του. Η λατρεία της αδελφής του. Η επιτυχία του. Η Δανδή. Οι κατακτήσεις του. Το πολιτικό του στάδιο. Τα έργα του. Ο θάνατος του κλπ. κλπ.

Όλων ανθρώπων η ζωή υπήρξε τίσον ενδιαφέρουσα, τίσον ποικιλής και ποικίλης, όσον του Άγγλου πολιτικού Ντισραέλι. Ο ιστορικός αυτός άνθρωπος ο οποίος ζήσιν από τας αρχάς ως τώ όλοσ περίπου του παρήμερου αιώνος και ο όποιος υπήρξε συγγραφέας, διανοήθης, κατακτητής γυναικών και πολιτικός ήλιος περίφημος, γέννησ με τ' όνομά του, ένα άπειρον όνομα τό όποιον ο ήλιος έλάτρευε δόξαζην τήν εποχή του.

Γεννήθηκε στο Λονδίνο τον 1805. Ο πάππος του Ιταλός, εβραϊκής καταγωγής, ο Βενιαμίν Ισραήλ ή ντ' Ισραήλ είχε μεταναστεύσει πενήντα χρόνια πριν απ' τήν πατρίδα του στο Λονδίνο όπου και είχε εγκατασταθεί. Έκει, νέος άκόμη πανεβρώχιος και άρου άπειρήσ με ά αρκετά μεγάλη περιουσία στο έμποριο και στο χρηματιστήριο, άπευρέθη σ' ένα έβραϊκό μέρος όπου και άζησε τό υπόλοιπο τής ζωής του, με τό εισοδήματά του δέν είχε παρά ένα μόνον παιδί, τον Ισαάκ, έναν νέο δειλό και γλωβό, ο όποιος αντίθέτως με τόν πατέρα του, δέν άγαπούσε τήν δόξα ή αλλά τή μελέτη. Τον άρριταν ε' κώνη τή ζωή που ήθελε άρου άλλωστε ήτανε ύλικός ανεξάρτητος. Δημιούργησε μερικά συγγράματα, χωρίς σ'τά όποια άπάκτησε με άκήρη φίλησ σ'όν κύκλω τών ανθρώπων τών γραμμάτων. Όταν έγινε ιρλανδικός χρόνιος ο Ισαάκ πανεβρώθηκε με κάποιά Ιταλοεβραϊκήσ καταγωγής σ'έν κ' αούδο; και από τό γάμο τους γεννήθησαν δύο παιδιά: Ένα άγόρι, ο Βενιαμίν και κατόπιν μετ' αούτο, ή άρα ή όποια σ' όλη τής τή ζωής περιέβαλε με άπέραντη στοργή και τρυφερότητα τόν ένδοξο αδελφό τής.

Ο Βενιαμίν άπέχε πολύ μικρός στο σχολείο και έκει πρωτόμαθς όποι ήταν έβραϊός, γιατί οι γονείς του από καίρο είχαν διακόψει κάθε δασμό με τήν εβραϊκή εκκλησία. Ο Βενιαμίν άφερες δαρώσ τό ότι δέν ήταν βρετανός αλλά έβραϊός και μόνον όταν ού ήλιχία δεκαετών χρόνων τόν εδάρριταν και τόν έκαναν χριστιανό, έπαψε ν' άσχολείται με τήν καταγωγή του και θέσθησε τόν έαυτό του έντελώς άγγλο. Από γυναικό άκόμη και πριν τελείωση τής πανεπιστημιακής του σπουδής εξετέλεσθη ή υπερτερη φιλοδοξία του. Ήταν άδύνατο να υποφέρη τήν άπάντια και τήν μετριότητα. Για νά διακριθ' γρήγορα επιτίθεται σ'ή μελέτη με κυροελεκτική μανία. Καταβροχθίζε: ούτι βιβλίο βρίσκει και ήλιος συγγράματα τό σχετικα με τή συνοουσίε τής Βενετίας, τής Ιστορίας τών μεγάλων έκκλησιαστικών ταγμάτων και τών μυστικών όργανώσεων.

Έν τή μεταξύ καταδέχεται και νά δικηγορήσει για λίγον καιρό και εγκαινιάσει τήν κομμική του ζωή όπου εούθς έξ αρχής τράβηξε τήν προσοχή του κόσμου με τά τρυμαρά εδξεζητημένα και παράξενα κοστούμια του. Στόν δανδισμό συναντιόταν τόν Βύρωνα και τόν περιφιρότερο δανδή τής εποχής του, τόν Τζόρτζ Μπρουμνελ για τόν όποιο γράφικε στο «Μπουκότο» πρό άλλου καιρού. Ήραϊότατος, εθροφύτατος, γλωκομιλήτος και εθροφάδης κατακτά τή συμπάθεια όλων. Η γυναικείε, όταν μιλή, κρέονται από τά χελίη του και ο θαυμασμός τών δέν είνε στο έιδος παρά έρωσ. Έτόσσο όλ' αυτά δέν ικανοποιούν τόν νεαρό φιλόδοξο. Θέλει κάτι περισσότερο, μία κοινωνική θέση απ' τής λαμπρότερες, τήν άνοδο στο ύψηλότερα σκαλί τής Άγγλικής κοινωνίας. Αιτηρόνται όσι μετ' αού ή αδελφή του του επεί:

— Βενιαμίν, δέν υπάρχει άνθρωπος σ'όν κόσμο που δέν θά ζήλευε τήν τύχη σου.

— Ναι, άπάντησε ο Ντισραέλι, με ζήλευουν ίσως πολλοί, πάρα πολλοί, αλλά και έγώ ζήλευω μερικώς, και τό ζήτημα είνε να φτάσ αούτος που ζήλευο!

Η φιλοσοφία του είνε άνώτερη και απ' τόν έρωτα. "Αν και ευρισκόμην σε τρυφερότατες σχέσεις με μία απ' τής πιο όμορφες γυναικείε του Λονδίνου, τήν εγκαταλείπει για νά ταξιδεύη. Πληγαίνει με τόν πατέρα του σ'ή Γερμανία.

«Βενιαμίν, τού έγραφε έν τή μεταξύ ή εγκαταλείμενη φίλη του, πιστεύω όσι σ' άγάπησα, ποτέ όμως δέν πιστεύω όσι σ' άγαπήσ τόσο πολύ. Η άγάπη μου έχει τέτοια δύναμη όποτε τίποτα δε θά μπορούσε να τήν ξεριζώσει από μέσα μου, τό ήθελα και όμως ποτέ δέν τό είχα νοιώσει τόσο καλά! Αναγορεύεται άν ή λέξεισ σου μεταχειρίζομαι κατορθώνων να έκπορεύωσ όσι αισθάνομαι για σένα. Δέν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα. Γύρισε, γύρισε γλήγορα, άγάπη μου. Έλα έανά κοντά μου!»

Ο Ντισραέλι, δέν μπόρεσε ν' άντισταθ' σ'ήν θερμότητα αούτης επίκλησης. Άλλως τε είχε βαρεθ' τήν Άγγλία. Γούρτζε λοιπόν στο Λονδίνο όπου όμως δοκιμάσει άλλεπάλληλας άποτυχίες. Χάνει στο χρηματιστήριο, ό; δημοσιογράφος δέν εδοκιμαί και τό πρώτο του

μυθιστόρημα, ο περίφημος «Βίβλια ν Γκράβι» γίνεται λιγοτάτα δεκτό απ' τήν Άγγλική κριτική. Για νά παρεργασθ' λίγο απ' τής άλλεπάλληλας αυτές άποτυχίες φεύγει για τήν Ιταλία και σ'ήν έπιστροφή του άποφασίζει σ' ένα έβραϊκό κτήμη τής οικογενείας του. Έκει, μετ' σ'ή μόνωση τών μεγάλων δασμών, περιβαλλόμενος απ' τήν στοργή τής μοναχικής τού αδελφής, γράζει τό δεύτερο του έργο. Αλλά και αούτό τό υποδέχεται ψυχρά ο Άγγλικός φιλολογικός κόσμος. Δεύτερο πλήγμα αούτο, θανατότερο απ' τό πρώτο. Για να σωλήθ, ταξιδεύει και πάλιν ο Ντισραέλι, τή φορά έμωσ αούτ, επί μνησ πολλούς, σ'ήν Γερμανία, σ'ήν Ελλάδα, σ'ήν Τουρκία, σ'ήν Αίγυπτο και σ'ήν Ιερουσαλήμ. Σ'όν γυρισμό του δημοσιεύει δύο νέα μυθιστορήματα. Αούτα σημειώμων κάποια έπιτυχία, όσι όμως και άρκετή για να ικανοποιηθ' ή φιλοδοξία του. Και τότε βλέποντας όσι μόνο με τήν πολιτική θ' άποκότουμε τή δόξα που διψούσε ριχνάται με όλη τή θερμή τής άκόνοτης ψυχής του σ'ήν πολιτική.

Η γ' εποχή άκείνη, όπως και τωρα άκόμη, δύο μεγάλα κόμματα υπήρξαν σ'ήν Άγγλία. Τών φιλελευθέρων και τών προδοτικών. Σε κάποιο από τά κόμματα αούτα έπαισε να προσχωρήσ και ο Ντισραέλι για νά έκλέγη βουλευτής. Αλλά ο νεαρός μυθιστοριογράφος προτιμά νά έκθέτη υποφρόνητα ό; ανεξάρτητος. Στιχηζόμενος σ'ήν φιλική κοινή, θαυμαστικός του και μεσοκόν πολιτικός που εούχναζαν στα σκαλίε τών κοριών αούτ, νομίζει όσι έχει εξηραλλομένη τήν έπιτυχία. Και όμως και τής τριετ' σποδ' από έκθέτα υποφρόνητα γ' ά βουλευτής, άποτυγχάνει. Έτόσσο δέν άπελιπίεται. Προχωρεί σ'τά κόμματα τών συντηρητικών και τ' 1837. τριάντα δύο χρόνων, έκλέγεται βουλευτής.

Τήν πρώτη φορά που έλλησε σ'ή βουλή άκούσθησαν από παντού εις έάρος του κοριζίε, γέλοια, πειράγματα. Αλλά ο Ντισραέλι διατήρησε τήν ψυχραιμία του. Ήταν απ' τούς άδρόμους που ή άδοκασπιθήρη τους δέν τους αφήνει ποτέ να χάσουν τό θάρρος τους. Έδειξε όσι είχε όχι μόνον θάρρος αλλά και ρητορικότητα. Έπειτα από λίγους μήνες ή θέσιε του ήταν εξηραλλομένη σ'ή βουλή τών Κοινοτήτων. Έτσι άρχισε ή μεγάλη του πολιτική σταδιοδρομία.

Τό 1859 μετ' τήν πτώση του Γλάδστον, άρχισ' τών φιλελευθέρων, άνιλαρβίνει ο Ντισραέλι τόν σχηματισμό κυβερνήσεως.

Η βασίλισσα τής Άγγλίας Βικτωρία τού επιδαφίλεσε όλη τήν συμπάθειά τής. Μιά θαυεά φιλικία τούς ήγωνα, φιλικία ή όποια δέν εστιριζέτο μόνον σ'ήν άμοιβαία έκτίμηση, αλλά και στο όσι είχαν μεγάλες ψυχικές και πνευματικές συγγένειε, ή όποιεσ τούς προζήγγιζαν ως τό 1868, χωρίς δά σ'ήν ύποστρέφει τής Βικτωρίας ο Ντισραέλι διατήρησε τήν πρωθιπουργία. Τό έτος όμως έκείνο έπιτυγχάνει ξανά τό κόμμαζ'ών φιλελευθέρων σ'ις έκλογές και ο Γλάδστον διαδέχεται τόν Ντισραέλι.

Τά υπόλοιπα χρόνια τής ζωής του να περνά ποτέ άναμνησόμενος ένεργως σ'ήν πολιτική και ποτέ ζώντας άποτραδηγμένος σ'τά κτήματά του και καταγινόμενος με τήν συγγραφή διαφόρων βιβλίων. Μόνος σ'όν κόσμο—ή γυναικία του και ή αδελφή του είχαν πλέον πεθάνει—αισθάνεται μία πικρία και μία εγκατάλειψη να γεμίζουν τήν ψυχή του, μοιλούτι διάφορες εθγενικές πηλές φίλεσ του και ή βασίλισσα ήλιος, κάμνουν όσι μπορούν για νά διακοσώσουν τήν μελαγχολία του. Αλλά ή μελαγχολία του Ντισραέλι είνε άθεράπευτη γιατί είνε γέρος και γιατ' μέρα με τήν ήμερα αισθάνεται όσι προχωρεί με γληγορότερο βήμα πρός τόν τάφο.

Ότόσο παρά τό έπιπαιχτές τής υγείας του ή ζωή του περετάθη επί μακρά χρόνια άκόμη.

Τόν Μάρτιο τέλος του 1881 άρρωταίνει εθραία. Έπειτα από δύο μέρες άρχίζει ή άγονία τήν όποιαν ο Ντισραέλι ύπομένει καρτερικά.

Κατά διαταγή τής βασίλισσας, τό δωμάτιό του ήταν πάντα γεμάτο με λουλούδια. Και έτσι μετ' από λουλούδια εφύγησε ήμερα τόν Άπριλιο τού 1881, ο μεγάλος πολιτικός, ο δανδήσ και όδυσσογραφός ο όποιος αισθάνθηκε δύο λίγος άλλοι άνθρωποι τή δύναμη τής φιλοσοφίας και έγεώθηκε όλες τής πίκρας και τής χαρές τής.

Βενιαμίν Ντισραέλι